

Exen lapok minden héten négyezer, u. m. kedden, csütörtökön, pént. és vasárnap jelennek meg. **Előfizetési ár** félévre Buda-pesti házhoz-hordással 5 ft., Postán borítékban hetenként kétszer küldve 6 ft. 24 kr., négyezer küldve pedig 7 ft. 12 kr. pp. A hirdetmények minden négyezer hasábozott apróbetűs soraért vagy ennek helye-

Csütörtök

658.

September 9. 1847.

ert 5 ez. kr. a kettős h... sorért pedig 10 p. kr. fizetnek. **Előfizetési helyben** a hadórhivatalban, hatvani utca... Horváth-házban 5831k... szám alatt földszint, és minden királyi postahivatalnál. — Az austriai birodalomban s külföldre menendő példányok csak a bécsi császári postahivatalnál rendelhetőek meg.

BUDAPESTI HIRADÓ.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. A királyi helytartó körúti (fogadatlása Egerben.) Pestmegye folyó közgyűlése 's az ellenzéki követulásti minta. — Tudósítás Barsból. — Közgyűlésről tudósítás Nógrádból. — Buda-pesti hírhang. Nevelési társulat. Ausztria. K. u. l. d. Nagybritannia. Franciaország. Spanyolország. Schweiz. Törökország. Délamerika. Északamerika. Keletindia. Itvatalos és magánhirdetések.

MAGYARORSZÁG ÉS ERDÉLY.

A KIRÁLYI HELYTARTÓ KÖRUTJA. Eger, sept. 3. Már tudva van körülmenyesen e lapok olvasói előtt, miképp fogadatlott legyen ő fensége f. hó 15d napján Szolnokban, hol őt a többi közt ezen kettős megyének egy díszes küldöttsége is üdvözölte. — Jászberényből a főherczeg f. hó 2kán regg. 8 órakor elindulván, a mint ismét Hevesbe belépett, a Vesszős nevű csárdánál ismét megyei küldöttek üdvözölték őt 's Egerig kísérték, melynek határánál Eger város polgárai és szőlőművesei külön lovascsapatokra osztályozva tisztelgették a fens vendégnek, 's ünnepélyes díszmenetben vezették őt be d. u. 4 óra tájban ezen ősi városba. Itt az egyszerűen pompás diadalkapunál a város díszes küldöttsége hódit ő fenségének, ki is az üdvözölő szónoklatra erőteljes férfui hangon adott válaszában szerencsésnek nevezte magát, hogy mai napon Eger városának lakosa lehet, mely pártalan leereszkedési nyilatkozat Egernek oda özőnlött sok ezer lakosait határtalan örömkifejezésre ragadta; ezután a minden közel teret betöltött népzönnök éljen-rivalgásai 's az ősi vár jól tartott bástyafalairól üdvözölő lövések közt szerencsésen beérkezett ő fensége az érseki lakba, melynek kényelmeit a derék patr. érsek a fens. főherczegnek 's egész kíséretének vendégzeretők készséggel kitará. Az érseki laknak fölépöszözte igen ügyesen elhelyezett virágözönben díszlett, melynek illat-árjában ő fensége a csak imént felüdült 's most örömöl lelkesült patr. érsektől kalamazoltatva 's számos föbbranguaktól kísértetve, a részére alkalmazott teremekbe vezetett. Itt azonnal bemutatá ő fensége a patr. érsek a főkapitán tagjait; ezután ő fensége ismét lement az érseki lak nagyobb udvarára, hol a helybeli katonai tisztikart 's egynemely nyugdíjas tiszteket magának egyenkint bemutatott, kikkel az örömtias néptömegből környeztetve, húzamosb ideig szót váltani kegyeskedett. Majd ismét az elfogadó teremben Hevesmegye küldöttségétől üdvözöltetett ő fensége a főisp. helyettes jeles szónoklata mellett, melyre ő fensége mindnyájukat kellemesen meglepett hazafiai szellemű, nyájias 's lekötélező nyilatkozattal válaszolván, még több ideig leereszkedő kegyességgel 's bámulatos lélekbeszéd 's könnyűséggel — 's kirekesztőleg mindig magyar nyelven, melynek ő fensége már most is derekasan birtokában van — társalgott a megye jelenvolt férfival. Ezután elfogadván még a főtanodai tanítókat, csakhamar elkövetkezett a díszes lakoma, mely alatt a testi erejében már megtörődött, de még mindig ifjulelkű háziur a feleséges király után ő fenségeért a kir. helytartóért áldomáspoharat emelt, mire az ebédütemen minden falai viszhangozták a vidám vendégkoszorú harsány éljen-kiáltásait. ő fensége pedig a neki tulajdon hóditó nyájassággal az érdemkosztis patriárka-érseknek, kit, Luzgó főpap, nemeskeblü emberbarát és nagy költő 's nevezetekkel emelt ki, — legottan viszonzotta szíves kívánatait. Még egy igen érdekes toasztot emelt az ebéd folytán Hevesmegye egyik igen jeles főjegyzője, melynek elmés szerkezete megérdemlené, hogy az olvasó közönségnek tudomására jusson. — Még be sem végződött az esti 8 óráig tartott lakoma, midőn a város már díszes kivilágításban ragyogott, melynek az egész napi kitünő szép idő 's az esti kellemes szélcsend mód felett kedvezett; 9 óra tájban már végig kocsizá ő fensége a belvárosnak minden nevezetese utzáit, 's a kivilágításnak minden részleteit magas figyelműrel méltatva, a jelesbek felett kegyes oléglütséget nyilvánítani méltóztatott. Kiténőbben valóán kivilágítva az érseki lyceum, városház, a lyceumhoz legközelebb fekvő egynemely kanonoki lakok, a plebánia-épület, a ciszterciezek kolostora, a növendékpapok intézete, a casino, az izraeliták imaháza, a török minaret 's at. Az utcákon hullámzó tömördek városi nép a fenséges vendéget mindenütt éljen-kiáltásokkal üdvözölte. Még ezen estvén a casinói teremben rendezett táncvizigalmat is méltóztatott ő fensége egész uri kíséretével megtekinteni; a terem célszerű díszítményei közt igen érdekes volt ő fensége életszaból kiemelt ama nevezetes tény ábrázolása, midőn 1838-ban a Duna vizár alkalmával az ifju főherczeg a jégtorlatok dacára áthajózván Pestre, ott életveszély közt sietett a szerencséslelnek megmentésére 's segélyezésére. Az egri hölgyek ezuntal — közbevetőleg legyen említve — nem voltak oly gyorsak a táncvizigalomban megjelenésben, mint hajdan az egri vár bajnok védelmében; de más részről a kivilágítások szemügyre-vételében is kelletlenül tovább időztek, 's így magoknak tulajdonítsák, hogy csak későn jelenvén meg, a fenséges vendég nyájias társalgásának boldogító élvezetétől megfosztattak.

Másnap, vagyis sept. 3kán reggel mely gyászba borult a tegnapi ékes azúrjában pompázott ég kék boltozata, 's a sűrűn kényező fellegek derekasan megzattatták a szomjas földet. Ő fensége 7 1/2 órakor érseki kíséretben meglátogatta a pártalan szépségű főszentegyházat, 's a szent mise-áldozat után a szentegyház minden érdekességet figyelmesen megtekintvén, ezen remekmű felett különös tetszését magasz-

taló kifejezésekben nyilatkozta. Egyéb nevezetességeknek megtekintésében a kellemetlen osós idő által hátráltatván, 8 óra tájban a felejtellen nagy vendég Egervárosát elhagyta a hevesmegyei küldöttségétől kíséretve a városnak 's egy-szersmind megyének határáig, 's ott Hevesmegyétől kegyes, 's mint mindig, lelkes hazafiai nyilatkozatok közt búcsút véve, Borsodmegye határi küldöttségétől pedig üdvözöltetve utját Miskolcz felé folytató.

Nem vagyok ugyan hivatta arra, hogy István ő fenségéről Magyarország jótékony nemtörője, 's nagy reményű hazánkfárló véleményét mondjak, 's annyit azonban minden igaz magyar nevében az egész világ előtt nyilváníthatni vélek: hogy ha ezen tejjel és mézzel folyó kánaán földének semmi irigylendő tárgya nem volna is; de van mégis Magyarországnak jelenleg egy olly megbecsülhetlen kincse — melly pedig tulajdon kebelében temett, — mellyt külföld Magyarhonok méltán irigyelhet: ezen drága kincse István főherczeg, ki a magyar égen egy jótétő csillagzatként feltűn-vén, áldást, békét, és jólétet árasztand az őt hódoiva ölelő magyar nemzetre. Isten — 's mint már ő fensége is mondani szereti — a magyarok Istene vezérölje őt elkezdett nagyérdéki körutazásában, 's e nagy ut bevégzése után ismét viruló egészségben térjen vissza — hogy a BPH. 2. septemberről tudósítójának szavaival éljek — Mátyás király palotájába, hol reá e szép haza terhes gondjai várakoznak! —

Megyeik.

PESTMEGYE közgyűlése 's az ellenzéki követulásti ási minta sept. 7. Az utasítás, mint már előbb is említők, különösen is bíralat alá veszi hazánk állapotát a már bemutatott három szempontokból. Mivel ezekre nézve tömördek baítéletektől aradoz: szükség, hogy néhány felvilágosító észrevételeinkkel kísérvük az utasítás ebeli lényeges tartalmát.

„A külügyekre nézve (mond az utasítás) kormányunk nem bír a nemzeti akarattal vett irányu befolyással. És mivel nem bír, hazánk állapota nem jogszerű, és mivel ezen nembírást kormányunk túri, tehát kötelességének meg nem felel 'sat.“

Ezrekor ugyan azt lehetne kérdeni: honnan tudja? nem pusztá fecsegés-e, a mit állít? Mi valóban, nem tudjuk épen szigorúan: mi befolyást gyakorol a magyar király ő fensége a magyar kormány a külhatalmasságokkal dolgokra. Hanem, ugy vélekedünk, hogy ő fensége, a magyar király, legjobban teszi, ha még most jó darabig, nem elegendik belé senki dolgába 's arra vigyáz minduntalan, hogy hű Magyarországába se elegendjék senki. Magyarországra nézve most legüdvösebb politika a non interventio. Szívesen ragaszkodunk mi e maximához; tegyen csak egy más is irányunkban 's nem lehet panasznunk. Ugyan micsoda politikai bölcseséget, micsoda ismeretét az europai viszonyoknak, de saját hazánkének is kell feltennünk azokról, kik egy nemzetet, melynek hátramaradásán a civilizációban ők magok is elegend sopánykodnak, mely saját lételének elismertetését is csak most tudta elérni, nemzeti nyelvének illő polczra emelése által, már most mindjárt bele akarának sodorni az europai hatalmasságok czivakodásiba, a helyett, hogy épen ellenkezőleg a lehető legneutralisabb álláspontot igyekeznének megszákni biztosítani? Nem egyéb biz ez, mint üres, magát másrésélni nem tudó fellurakodottság, mellyt feltartóztatlanul kerget vak szenvedély az ábrándos ismeretlen után. Még csak küszöbön vagyunk annak, hogy háztartásunkban, az idők és köülmények által kifejtett székségekhöz illő rendet csináljunk 's imo a kalandor-szelem már kötelességfelejtőnek itéli kormányunkat, hogy nem indul más országokban is az ő kedveszerinti rendet csinálni! Mi ugy tartjuk, jobb lesz, seporogssunk előbb csak a mi házunk előtt.

Az ausztriai monarchiávali viszonyinkkal még kevésbé van megelőgedve az utasítás. „A kormány nem független, — idegenszerű befolyás alatt nyög, tehát nem alkotmány-szerűleg működik 'sat.“ — Valóban, nem kis gondolatlanság, illy categorice állítani fel illy súlyos vádakot. Hanem ezszókása a mint-a-utasításnak, a mi tanusítja, mily mély politikai bölcseség vezérelte annak szerkesztését. Mind ezeket azonban az utasítás csak kiokoskodni véli, de épen nem mutatja ki. Már mivel, p. o. az ausztriai monarchia kormányának élén nem magyarok állnak, tehát a mi kormányunk nem független, hanem idegenszerű befolyás alatt van; 's mivel a birodalmi kormány nincs mienkforma alkotmány által korlátozva, tehát befolyása sem lehet alkotmányos 'stef. Az illyen categoricus tételeknek az veszedelmök, hogy nem lehet velök aludni 's azoknak, a kiknek azok meggyőződése, ha következetesek akarnak lenni, nincs egyéb teendőjük, mint megtagadni az engedelmességet vagy gyáván tűnni a statusquot. Mirevaló már illy éltre állítani a dolgokat? Politikai kiskoruság jele biz ez 's nem egyéb. Az ausztriai császárnak mindig lesz magyar, a magyar királynak meg ausztriai tanácsosa, és mindig mindkettőt meg fogják hallgatni. — E vádat nemcsak illy meztelen nyersségében, de simább formában sem lehetne hebizonyítani, 's ha okoskodni akar az ember 's okoskodásában a gyakorlati élet jelenségeire is figyelmez, az ellenkezőt is be lehetne bizonyítani. Hogy az ausztriai császár tanácsosainak a magyar királyra befolyása van és lenni kell, ez világos; hogy ez a befolyás nem alkotmányos szellemű, azt ráfogni vagy állítani lehet, bizonyítani nem, sőt a tények ellenkezőt mutatnak, a pesti gyűlések és maga ez utasítás ugyan kézzel foghatólag.

De hát a magyar király tanácsosainak nincs befolyása? 's ez a befolyás nem alkotmányos szellemű-e székségkép? És mit mond az élet? Nincs-e fejlődésben nálunk az alkotmányos kormányforma? sőt magokbau az ausztriai örökös tartományokban, azoknak rendi gyűléseiken, nem látszik-e világosabban a mi szomszédásunk befolyása? Hát ha még csupa jó példákat adnánk? Hogy egy több tartományoknak korlátlan uralkodója egy alkotmányos országban a királyi hatalmat hasonlag korlátlanná igyekezzék változtatni, nem lehetlen, de politikailag sem absolut szükség, 's olly országra nézve, mellynek alkotmányát a fejlődmi eskü szentsége biztosítja, fel nem tehető. De másfelől példa van arra is, hogy a legalkotmányosabb uralkodó a legszolgaiabb állapotban tartotta királyságának egy részét, egész a legújabb időkig. Lásd: Nagybritanniát és Ílandot.

A mi azt a másik vádját illeti az utasításnak, hogy hazánk érdekei alá vannak rendelve, fel vannak áldozva az örökös tartományokéink: ez épen olly hamis, mint a másik. Ez az alárendeltség, ez a feláldozás azon körülményben van leginkább megtestesülve, hogy midőn az örökös tartományok a monarchiának ezer millió körül járó adósságát viselik, mi akkor tán csak országgyűlési declamatióink hosszadalmasságáért viselünk egy pár százezernyi adósságot 's annak sem fizetjük kamatját.

A belügyekre nézve, tudnivaló, hogy az utasítás, Pestmegyének ismeretes szellemében, mindenfelé tüzet lát. Hanem ezen remülések alaptalansága már igen sokszor volt részünkről kimutatva, hogy sem méltónak tarthatnók újabban is velök bibelödni.

Ezen általános alkotmánytalansági és törvénytelenégi visiók után, az utasítás az országgyűlés egész feladatát a kormány elleni tusában találja, mert annak, ugymond, csak ugy lesz legkiváratosabb sikere, ha az országgyűlés rendeltetésének eleve érzetében, a kormány irányában országos állásunkat oda fejlesztli:

- 1) „Hogy a kormány politikájának irányát az országgyűlési többségben nyilatkozó nemzeti akarattal vegye.“
- 2) „Hogy nem a nemzet akarata legyen a kormány működésének mesterkelt corollariuma, hanem a kormány legyen a nemzet szabad és önkintes nyilatkozatának természetes kifolyása.“
- 3) „Hogy a kormány elég erővel 's önállással bírjon, menten minden idegenszerű befolyásoktól, a nemzet akarattól vett irányban törvényesülve kormányozni, és viszont“
- 4) „A nemzet elegendő biztosítékkal bírjon e részben a számoltatást 's felelősséget valóstani.“

Ez röviden csak oda megy ki: Legyen erős a kormány 's erős lesz a nemzet is, vagy akár megfordítva, ha egy inkább tetszik. Hanem ez alkalmasint nem erős hangú és még üres beszédekkel eszközölhető. Erős alkotmányt és erős kormányt az idő és történetek, nem csengő szónoklatok fejtenek ki. Mind az arany bulla, mind a Magna charta a dolgok erejének és nem pusztá képzőlédesre alapult okoskodásoknak voltak szüleményi. Azonban az utasítás könnyűnek talál mindent. Ha küldöttség nem készítette volna, azt hinnők, valami hamyiból feleledett koleti magus csinálta, ki jártas az alchimisták „grand oeuvre“-jében, ismeri a természet legmelyebb titkát, bírja a bölcsék követét, a panacacát és a varázsigt, mivel még a demiurgost is maga elibe tudta idézni. Ugyan is, mind ezen titkos és isleni hatalmak egyesülve vannak az utasítás találmányában, a varázsigtében: Erdokogység! Csak ezen igo váljék testté 's vége van a visszavonás százeffüi hydrájának az emberek közt. 'S ha egy-szer a visszavonás elhervadt, az érdekekesség pedig felvirult: mi akkor a nemzettel szemben a magyar kormány? mi maga a birodalmi kormány is? Azért minden törekvése az országgyűlésnek ez igo megtestesítésére legyen fordítva. Nincs is tulajdonképen más feladata; mert a reformok valamennyin mind csak eszközök e végeztélra, mellynek corollariuma, a fentebb kifejezett méltóságos állás a kormányval szemben. Ez a végcélunk is a végcélja. A reformok csak annyiban érdemelnek pártolást, 's csak ugy és ollyformán eszközözendők, a mint a varázsigtének, az egyetemes emeltyének megalkotására szolgálhatnak. Igazságszolgáltatás, jobb rend behozása, köztcherviseles, népképviselet, urbéri örökvált-ság 'sat. mind csak ezen politikai emeltyének megalkotásáért kívánatosak. Mert, ugymond „mindaddig, mig nincs es nemmes közt a büntető igazság kiszolgáltatása szivháborítólag különbözik, mig a nép adót fizet, a nemesség pedig azon adó terhében nem osztozik; mig a nép semmi politikai jogokkal nem bír 's az alkotmányból ki van rekesztve; mig a nép legnagyobb része a nemességnek robotozó jobbágya lesz: mindaddig egyesített érdekről (következőleg) erős nemzetről 's ország biztosságról almodni sem lehet.“ Ez elég világos. És ha mindezen reformok végrehajtása után is igo fog szólni a sokaság: engem szorfelett és különösen sujt a törvény, mert nincs módom magamat védelmezni; különösen sujt a közteher, mert nincs módom viselni; nem veszem semmi hasznát politikai jogaimnak, mert sem időm, sem eszem azoknak gyakorlatára, vagy épen ártalmas, mert az amitők és vesztegetők fordítják hasznukra; semmi hasznom az urbéri váltságban, mert lelkes és koresz-

tény földesur helyett a lelketlen capitolinak eszem szolgálataiba 'sat. 'sat. és az érdekegyeség igéje nem hogy valósult volna, hanem távolabb van tőle, mint valaha: mit teend akkor a politikai magus? Csalódásának fájdalmas és pírító érzetében a föld alá fogtán rejtetni? Dehogy! a magusok nem olly lelkiismeretek és erősen könnyen hívők. Ha egy igéjökkel kudarcot vallottak, mást, még csengőbbet tűznek ki, s mivel a sokaságban sok a bárgyu, akad sok, a ki mindjárt elhiszi az igét és, egy természetes viszahatásnál fogva, maga a magus is egész a fanatismusig. — Nem, szives olvasó, nem ezen fantasmagoriáért, hanem azért kell egyenlőleg büntető törvény, mert különben némelyeknek praemiuma volna a bűnére; azért kell közadó, hogy a közszükségek fedezve legyenek 's ezáltal a közboldogság gyarapodjék; azért kell szélesebb képviselő, mikor az értelmesség az alsóbb rétegekben is elterjedt, hogy a közjó ezen sugártegerből is mérítsen világot, és végre azért kell az urbéri válságot előmozdítani, hogy a parasztnak, ha jobban tudja használni idejét és erejét másképp, mint robot által, legyen rá szabadsága. — Ez a lényeg, ez a fő; ez változhatatlan. Az institúciók csak formák, minták, 's akár gömbölyű, akár kockaformában lehet ugyanannyi 's ugyanolly minőségű aranyat önteni. A formák változó, engednek a lényeg kiterjedéseinek és összehuzódásainak. Millyen a nép, olyan alkotmánya, olyan a kormány. Becsempészett vagy ráerőszakolt formák csak szorítják, vagy felesleges és haszontalan, vagy inkább, nem használható légasságban tartják.

Ezért véleményünk az, hogy a pestmegyei utasítás kimutatott törekvései, azon kívül hogy ábrándozók, még most lényegökben sem nemzetiek, sem népszerűek.

Közlelebbi alkalommal és utóljára némi részletek körüli érdekességekkel akarunk olvasóinknak kedveskedni.

NÓGRÁDBÓL. (Közgyűlésről tudósítás folytatása.) Nógrád rendi követi utasításukat csak általános elveken alapítják, szabadabb működési tért engednek a követeknek, felelősségi biztosítékot csupán egyedül a visszahatási jogban találván. Követi utasításunk pontjai ezek: 1) István főherceget minden kijelölés nélkül kívánjuk nádorul megválasztani 's boldogult atyjának érdemeit beczikkelyeztetni. A választásfelírásban a sérelmek nem tudom, egyenkinti elősorolásával, vagy pedig csak általános megemlítésével leginkább e hármat kívánjuk kiemelteni: a visszakapcsolt megyék még eddig nem történt bekebelezését, a horvátországi bajokat és az administratorok kinevezését. Ez volt a választmány kívánata is. De veteránus ellenzéki pártfőnökünk ezzel nem akart megelégedni. Ő a választásfelírásban a jelen kormány iránti bizodalatlanságot akará kijelenteni; akará: kívánjuk, hogy a ministerium legyen felelős; hogy az ausztriai birodalom minden országainak adjon alkotmányt; hogy Krakó bekebelezését sajnósan vettük. Az indítványt, egy fiatal emberen kívül, senki sem pártolta. Az indítványt ellen küzdő szónokok majd egészen mellözve a három utóbbit, csak az elsőt méltatták figyelemre, és azt jelen állásunkban mint olyant üntették elő, mely vérmes reform-reményeink csíráját egészen elfojtaná, mely nem hogy célhoz vezetne, sőt attól minket egészen eltaszítana; örömmel hallottuk, midőn a legellenzékiebb szónokok azt vitatták, hogy nincs okunk a jelen kormányban nem bízni, mint mely a józan reform zászlóját maga viszi elő. Erről soha meg ne felejtkezünk. Csak hiába, néha akaratlanul is kitörök az igazság az ember kebeléből. Az indítvány tehát szépen megbukott. — 2) Az ő s i s é g. A választmány kívánta, hogy a követek az ősi ség fokokint eltörléséhez járuljanak, ha pedig ez sok nehézséget szülné, annak „prouti possidetis“ eltörlését sürgetnék. Hosszu vita után ez úgy módosított, hogy az utasítás hátsó része tétellett elsővé, a majori ad minus könnyebb levén a lépés. Ezen tárgy rostálgatása alatt egy a mi megénkben verbo et opere potens táblabíró igen méltó okot adott a minden oldalról nyilatkozott nehezítésre. Ő t. i. felkapván egy igen bokros érdemű táblabírának szavait, melyekkel ez kívánta: hogy ő a siker után vágyván, mindent kerülni ohajt, miről bizonyosan tudhatni, hogy célhoz nem vezet, a jelen tárgyat pedig a reform terén olyannak ismeri, hogy egyedül attól tételezi föl hazánk virágzását, és mikint ennél fogva annak elintézését annyira ohajtja, hogy annak kedveért jelen időre majd kész lenne egyéb kívánatáról lemondani; — illy értelmű szavát, mondom, felkapván, és a nemzeti becsületességről ismét, mint tegnap, hosszú oktatást tartván, olly sértő modorral gyanúsítgató, hogy vakmerőségén nem győztünk eléggé csodálkozni. Talán még pártjának emberei sem éljenzték meg indulat-sugallta beszédét. Hanem nem maradtak neki adósok embereink, kivált az egyik a milly eszélyesen, olly erőlyesen kijelenté neki nyilván, hogy ne praeeptorkodjék annyira, mert tanítónak őt annál kevésbbé fogadhatjuk el, minél nagyobb hűv és loigikatlanság bélyegezte jelen beszédét is; és kijelentvén neki, hogy az akármikor odadobandó keztyűt ő mindenkor fölveendő, a heveskedő szónoknak szív- és észlángjára jókora quantitás hideg vizet öntött úgy, hogy az ismét felszólván e tárgyra vonatkozólag, igen szeliden szólt, és a megsértett érdemes táblabírónak nem is várt bókot csinálván, tett hibáját jóvá tenni iparkodott. — Moderata durant.

Aug. 25. 3) Közteherviselés. A követek oda utasították, hogy annak a nemesség általi elvállalására törekedjenek, egy új, országosan kidolgozandó igazságos kulcs szerint. Ugy látszik, mintha Nógrád rdei a közteherviselést nem is épen vestitionális tökéint akarnák elfogadtatni, hanem a házi adó elvállalásával a köznép vállairól egy terhet levenni, azt kívánván, hogy a háziadóra nézve a maximumot az országgyűlés határozza meg, hogy a könnyen történhető visszaéléseknek némiképp gát tétessék. A hadiadóra pedig az ment utasításba: hogy miután a hadiadó a hazai vérendszerral szoros kapcsolatban van, abba követünk addig ne bocsátkozzanak, míg a vérendszert elintéztve nincs. — 4)

Örök váltság. Ennek akármily igazságos módoni létesítésére utasítottak követünk. — 5) Képviseleti rendszer. A választmány azt véleményezte: Ha erről az országgyűlésen szó leend, követünk az annak törtéendő behozatalára a szükséges előkészületekről tanácskozáshoz járuljanak. De ez nem tetszett, hanem indítványoztatott, hogy követünk egyenesen a képviseleti rendszer indítványával lépjenek elő. Követünk oda utasították: hogy azt indítványba hozván, annak életbeléptetésére nézve egy még a legközelebbi országgyűlés alatt működő országos választmány kinevezését kívánják.

Aug. 26. 6) A városok. Adassék meg a városoknak a 16 voks, de csak akkor, ha azok rendszeresítve lesznek, mit életbe hozni követünk törekedjenek, nem idegenkedvén a főfelügyelőktől sem, csak azok hatásköre törvény által jölkessék ki. Szóba hoztak a káptalan voksa is, de azokat még pártolók is jelenleg melözletni kívánták. 7) Büntető törvény. Nógrád követének feladata a magán-rendszert pártolni. 8) A vallási ügy. Követünk egész általánosságban oda utasították, hogy Nógrád rendei eddig nyilvánított kívánatainak sikert eszközölni törekedjenek. Egy táblabíró azt indítványozta: fogadtatnék el a nevelési szabadság, mikint azt a mult országgyűlés alatt a kormány kívánta, akkor vége szakadand minden vallási surlódásoknak, és nem leszünk kénytelenek látni, mikint egyetek a kath. vallás követésére néha komolyabb eszközökkel is kényszerítettek. De ez ellen szó emelt a többi, nyilván megvallván, hogy valamin eddig még mindig panaszokdát a protestansok, ugy ezután sem fognak soha megszünni panaszkodni, míg tökéletes egyenlőségre nem vergődnek a katolikusokkal. Az indítványozó táblabíró válaszul nyerte: hogy miután a polgári hatóság magát a vallás dolgába már belekeverte, csak törvényes köteleltségre teljesíti, midőn a törvény-áthágókat hatalmában levő eszközökkel a törvény megtartására kényszeríti. És itt csak azon észrevétel érdemel méltó figyelmet, hogy tudunkra még eddig Nógrádban mindig a protestans fél sérti és hágja át, vagy inkább sérteti és hágja át a törvényt, és soha sem a katolikus; és hogy a katolikusoknak ez iránti panaszai Nógrádban bizony nem hallgatának meg. E tekintetben Nógrádban a katolikus mindig csak a maga jogait defendens rész, a protestans ellenben az offendens. De perse némely táblabíró urnak az sem tetszik, ha valaki maga jogait védi.

Augustus 27. 9) A váltói képesség. Mire nézve nagy vitakozás után, mint halljuk, a földbirtokosra nézve a váltói képesség eltörlötlet, az egyedül csak a kereskedőkre szorítottván 'sat. — Ezen közgyűlések alatt a követi utasítások előtt vagy után mindig magán-ügyek tárgyalattak a szokott részvétellel, mely nagyobb is lehetne. — Rend. lev.

BARSÓBÓL. A mostani barsi események és mozgalmak tökéletes megértésére szükséges némelyeket előre hocsátani. S. alispán egy törzsökös elterjedt régi barsi nemzetség tagja, melynek hatalma, befolyása az újabb időkben enyészni kezdett és most az alispán segedelmével jobb, kedvezőbb időket ohajtana előidezni. S. alispán a mostani főispán 's akkori alispán kegyeit még mint patvaristája tudta meggyerni. Később, házasságával vagyon szerzevén, tekintetre kapott és főispáni protectio által főbíró, főpénztárnok és 1845dik évben octoberben első alispánvá választott. Határozott politikai színe soha sem volt és most sincs, körülmenyek, személyes érdekek után indul mindig, bánásmódja szerencsétlen 's annál fogva kevés barátja, de annál számosabbak elenségei. 'S alig választott meg octoberben alispánnak, már januárban a követség elnyerését tűzte ki magának célul, és a főispánt meg is kérte, hogy fiávali kézfogásába egyezzek bele, a főispán beleegyezése helyett jó tanácsot adott neki, mi őt talán azért, mert a főispántól még soha tagadó választ nem kapott, igen felboszantotta, és azon pillanattól fogva a főispán háta mögött iparkodott az embereket egyenkint részre hódítani. Septemberben ismét megkísérté a főispánt, de unjon tagadó választ nyert, és akkor már társról is gondoskodni kezdett. Felszólvotta testvére által B. T. volt országgyűlési követet. Körihálózt mindenkit, és ez idő óta a főispántól huzódni kezdett 's ellene csak barátságos körökben panaszkodott, mert nyilvános kikelésre még gyengének vélte magát; és emberek kedvét kereste, a főispán ellenével nyilván szövetkezett és magának minden módon barátokat, jóakarókat szerezni iparkodott. Csekély változásokkal ez így folyt f. évi február 5dik napjáig, midőn magát elég erősnek tartván, neveltséges, kigondolt bántalmak miatt, mint az alispáni tekintély védője, a főispán és pártfogója személye ellen nyilván kikelt, de pusztá declamatiónál és a főispán iránti illetlen magaviseleténél tovább nem ment. Bekövetkezett a mar-tusi rendes közgyűlés, ekkor használván a főispán távollétét, követségi vágyaival mindig vilagosabban lépett elő, és már minden tartózkodás nélkül kisebbitte és önkényröl, hatalmaskodásról, az alispáni tekintély eltapodásáról vádolta a főispánt, mit végre a főispán is megszokván, miután levelei, intési siker helyett gúnyoltattak, és látta 's tapasztalta, hogy S. alispán követségi igényei velevő ujhuzásá aljassultak, beleegyezett, miszerint B. T. volt országgyűlési követtel, kit a közvélemény e pályára ismét érdemesített, fia B. M. J. követekül felállitassanak, ezen 5dik aprilisi esemény S. alispán egész a dühösségig fölingerelte, ő ebben nemcsak hátrátelt, elmellőzést, hanem meggyaláztatását, alispáni tekintélyének vegső eltapodását, a főispáni önkénynek és hatalomnak emelését látta. Illy értelemben declamált minden kimelés nélkül, külmegekben az oppositívóval, a főispáni önkény és hatalom lerontására szövetkezett. Bécsben is a conservatívok előtt a főispánt vádolta, ki szerinte fia kedveért az oppositívóhoz csatlakozott és őt mint conservatív elnyomni törekszik; a megyében kit egygyel, kit mással ráteszelni és részére hódítani igyekezett. Vallásos háborút

hirdetett, és noha egy protestans sem volt szóban, sikerült neki mégis a papságot elámitani és részére megnyerni. Az oppositívót, mely inkább a főispánhoz csatlakozott, gúnyolta, gyavaságról vádolta és magát liberalisnak vallotta, a tisztviselőket a főispáni önkény és hatalom vaspálcájával ijesztette, és sokakkal elhitette, hogy a főispán fiát most követnek, később első alispánnak választatja, míg végre majus 4kén, az országgyűlési választmány együttléte alkalmával sikerült neki a követségre nemcsak társat, hanem aláírással lekötelezett pártolókat is nyerni; ekkor a másod-alispán, 4 főbíró, két főpénztárnok, T. kanonok, R. J. összesen valamely országgyűlési követekre aláírta, de a dicsőség nem soká tartott, mert majus 5kén a főispán megjelenvén, recificálta egy nagyszámu gyülekezet előtt az ideákat, és S. alispán cselzsóvéseit fölfödözte, és eké a közvélemény előtt magát igazolván, az emberek eszmélni és S. alispántól távozni kezdetek. S. alispán látván e kedvetlen fordulatot, a főispánt nyilván megkövette, intésit 's tanácsait elfogadni akarni látszott, és magának a jövő majus 25kén tartandó gyűlésig időt adadni kívánt. De csakhamar megváltoztatván szándokát, kettözött erővel lépett föl, falukra ment, a korteseket felizgató, a főispáni önkény, alispáni tekintély egyre folyt szájából, a szomszéd megyéket bejárta, ismét az oppositívóval fraternisált, míg más részről a főispánt is az oppositívó iránti sympathiájával gyanúsította. Illy auspiciumok közt bekövetkezett a majus 25kei gyűlés, midőn S. alispántól a követségről lemondás nem ok nélkül váratott, mert időközben B. M. J. titoknokul kinevezetvén, a közbizodalom A. A. helytartósági tanácsost emelte a követségi pályára, mi ismét új korszakot szült Bars megyében; ekkor láta a közönség, miszerint csak rágalom, ráfogás voltak minden a főispán ellen terjesztett gyanúsítások, mintha ő lát érdemesebbek mellözésével követnek akarta volna erőszakolni, ekkor a tapasztaltak után sokan meggyiltak szeméi. Ekkor már látta mindenki, de látta kivált R. alispán, hogy S. alispán követségi vágyait a főispán megbuktatásával identificálja, és őt czéljainak utóérésére eszközül használni akarja. És épen mivel a nimbus egészen elszólt, győzött az igazság, R. alispánnak gorombasággal viszonzatlan kérései, figyelmeztetési, S. J. pártját egészen elhagyta, G. A. főbíró és még sokan követvén példáját. — Ezen fordulat S. alispánt még inkább felbósztotte, egyik jószágát áruba bocsátotta, pénzzel, haraggal és minden kigondolhatóval fenyegetőzött. A korteskedés mindkét részről megkezdődött, és a mi ezen korszakot leginkább bélyegezi: ez időtől fogva kezdett S. alispán és néhány saját és követtársa atyafiából és néhány tisztviselőből álló pártja, kivált azok ellen, kik őket elhagyták, jelesen pedig R. alispán ellen boszút forralni. Elhallgatva ama számtalan bántalmat 's üldözéseket, sőt alacsonyágokat, melyekkel S. alispán elleneit illette, szükséges megemlíteni, hogy R. alispánon olly aljas boszút akartak veni, min megborzad az ember. Épen ekkor határozottatott el, hogy R. alispánt mint megbecstelenített személyt hivatalából elűzzék, 's vele többet ne szolgáljanak. — Ennyi hónapok óta tartó méltatlanságot, sértést, piszkolódást, becstelenítést, üldözést valahára megszokálták az emberek, és a tisztviselők tulnyomó többsége sok előkelő urak bátoritására összejöttek, és visszatörésköpen R. alispán mellett védőleg felállva írásban a főispánnak kijelentették, hogy ő S. alispánal, mint ki a megye békét, esendőségét földúlta, a főispánal ujhuzása által annyi bajt, kedvetlenséget okozott, és ki mindenkit ki partján nincs, üldöz, piszkol, sért, többé szolgálni nem akarnak. Ezen lépése a tisztviselőknök épen azért, mert igen drasticus, sokaknak visszatetszék, míg másokat könyörültre birt, S. alispánt pedig, ki az egészét főispáni hatalomnak 's önkénynek tulajdonította, még nagyobb ellenkezésre hozta. Bejárta ismét a vidéket, a főispán ellen izgatott, aláírási ívet, de csak baráti közt körözötletett, melyben az aláírók őt becsületes, erőlyes alispánnak vallják, és őt hivatalában továbbra is fentartani kívánják; szóval: mindent elkövetett újabban, mivel maga ellen a kedélyeket még inkább felingerelhette. A főispán felszólvására is közlött vádiratra kétkedő választ adott, sőt megajánlott közbenjárását egyenesen visszautasította, és elégtétellekpen a lemondó tisztviselők általános helyesítését követelte. (Vége jövő számban).

BUDAPESTI HIRHARANG. A nemzeti színház kiadá már jövő féleve szóló béreltírdetményét, azon örvedetes megjegyzéssel, hogy földszinti és elsőemeleti páholyokat már nem kaphatni, bár a zártszékekrl is mielőbb ezt lehetne mondani; azonban e tekintetben is jó sikert várhatni, mert ezentul mindenesetre több ujdonság fog szinpadunkon megfordulni, a jobb színészek szabadságideje már kitelt, 's arra is nagy gond leend, hogy a szerepek mindig lehető legjobban osz'tassanak el, és a kitünőbb művészek gyakrabban mulattassanak, mint mulassanak. Élvezetes estékét szabad tehát ezentul remélnünk, annyival is inkább, mivel Hollósy Cornélia már ismét szerződött, 's mult hétfőn lépén először fel, a nagyszámu közönség által legszíves öröm joleivel fogadtatott. Szilgigeti új drámája, „A színész“, tetszett, de tartós szerencsére a nagy közönség előtt nem igen számolhat. Huzo új szomorujátéka még e hónapban adatik, 's a jövő hónapokra több író ígért új munkákat, kik már huzamos idő óta nem dolgoztak szinpadra. A ruhatár régi, kopott darabjait az igazgatóság e hó végén árverésre bocsátja, 's kívánatos, hogy ugyan ezt tenné könyvtárával is, sőt talán az élő tárgyak közt is lehetne néhányon tul adni. — „Három kapashoz“ czimzett vendégülöben mult vasárnap délután többi közt a pest-szolnoki vasutvonal hasznai forogván vitatási szönyegen, egy tisztességes polgár nagy lelkesüléssel mondta: „Hála istennek, hogy valahára közelebb hozzattak a bővizű Tiszát fővárosunkhoz!“ Erre egy sovány háziur nagy boszusággal ezt jegyzé meg: „Az ur könnyen

beszél, lünk szeg, Duna, háziur jö, tatja a la, által, ez Pesten t beszélték, kiviláglott gyűléseik, „Kör“ a l, mi volt tu Leginkább lani, bes, godva az, hogy neki, kodunk a, fokozattal, hattu, n, ban márt, mult hét, kocsiira f, használni zét rögtön, érté az é, bátya kö, ped g olly, zétől, de, hatlan b, volt, 's e, fagyiladát, meg, kin, valának l, becses sz, lme, mill, gyek 'csa, idők beáll, hogy ezut, tenni és, reno-életn, de csalat, most, 's a, a telióket, új teli ölt, nyelmesb, ismerősei, mák intéz, talák a tar, már érhet, nem tartat, egy fecseg, — Sokan, sopronyi k, vastatott f, moru legy, hatjuk ma, czolók so, gen. Ezel, Ezel beér, sárnap sz, ban verser, hirtünk o, futtattak, próbálni, h, az ujvilá, dalmasan, ki nem fo, megjegyzé, nyi ülésén, hogy a mé, hatni ideg, ban mind, lene, még, jutalmazni, zunk zene, 's most a n, ezen üdvö, választóni, nek, követ, end, a szí, lézetről, des díjak, kolait most, ván lépni, szerült, m, vala: ha e, tornya, 's óriási orrh, A zaklatott, tudomány, ben.“ A v, A MAG, ülést csak, lájban tar, szertü, mell, hivatlos. P,

Az O, olasz ügyel, sche Zeitur, nap, aug. O asorszár, kettő e kér, velencei K

beszél, mert a várban van háza, de bezzeg mi lesz belőlünk szegény ráczvárosiakból, ha ezentúl majd nemcsak a Duna, hanem a Tisza árja is u'czánkba fog rontani." Ezen háziur jóvőszent Mihálytól kezdve bizonyosan magosbra ragatja a lakbért, mivel háza, a Tiszának közelebb hozatala által, ezentúl több veszélynek leendő kitéve. — Nem rég Pesten társaságban egy régi német casino alapszabályairól beszéltek, melyek egy bécsi lapban jelentek meg, 's mikből kivilágot, hogy ezen társulat tagjai hűvese ket is elvitték gyűléseikbe; erre egy hölgy kissé neheztelve érinté, hogy a "Kör" a hölgyeket egészen kizárja, 's egyszersmind kérdé: mi volt tulajdonképen valódi alapelvülje a Kör föllállításának? Leginkább az, mondták több férfiak, hogy az ifjak szónoklani, beszélni tanuljanak. "Ah, — viszonzá erre megnyugodva az őszinte asszonság, — e szerint igen természetes, hogy nekünk a körre nincs szükségünk!" — Sokszor boszankodunk a nagy körök ellen, melyek az embert ismét egy fokozattal közelebb állítják a majomfajhoz, 's meg nem foghattuk, mi cél szülhette ezen ocsmány divatot; most azonban már tisztában vagyunk ez iránt. Egy asszonság ugyanis mult hét végén megállott az u'czán és egy arra hajó szép kocsira figyelmeztetett barátját; ezen pillanatnyi szórakozást használni akaró egy díszes öltözöttú fiatal uracs és kezét rögtön a hölgy ruhazsebébe melyeszté; ez azonban megérezte az érintést, mert csak "nyolcz" keményített vászonbánya környezetét, 's az uracs kezét e vágá körmeit, még pedig oly hathatósan, hogy ruhája véres is lett a tolvaj kezétől, de ez mind a mellett is kirántá kezét, mellyben leirhatlan boszuságára pénz helyett csak néhány cukrozcska volt, 's olíramlott. Másnap este felé ugyanezen asszonság fagyaldában ült, 's egy közel asztalnál egy uracsot pillant meg, kinek keze fején négy hatalmas karmolás vörös jelei valának láthatók. Az urfit tisztint elfogák, 's kísült, hogy becses személyében igen veszélyes zsebtolvaj keült lépne. Ime, mily hasznos a nagy köröm, 's mily jó az, ha a hölgyek "csak" nyolcz kemény védfalat viselnek. — A hűvös idők beálltak rendkívül csodálatosak a zálogházi tiszték, hogy ezáltal nem igen jöttek emberek, nyári öltönyeiket betenni és a melegebbeket kiváltani, 's már sajnálták a szerencsétleneket, hogy majd mindnyájan meghűtnek magokat; de csatlakoztak, mert e tekintetben is haladás uralkodik most, 's a nyári öltönyt nem zálogosítják el többé, hogy a télieket kiválthassák, hanem eladják, a pénzen mulatnak 's új téli öltönyt vesznek rovársra. Ezen eljárás nemcsak könnyelmű, hanem jutalmasabb is. — Egy öreg urat szidták ismerősei, és tespedőnek gúnyolák, mivel a váci siketnők intézetét nem akarja meglátogatni, 's rendkívül magasztalák a tanításmód haladását, mellynél fogva több siketnők már érthetően beszélni is megtanult; az öreg ur azonban ezt nem tartá csodának, hanem azt igenis bámulni fogná, ha egy fecsegőt lakat nélkül meg lehetne hallgatásra tanítani. — Sokan boszankodva említi, hogy a természetvizsgálók sopronyi gyűlésén idegen nyelven sokkal több értekezés olvastatott föl, mint magyar nyelven; azonban, bármily szomorú legyen is ez, mi magyarok legalább azzal vigasztalhatjuk magunkat, hogy az ebédő asztalok mellett és tánczólok soraiban sokkal több magyar ember volt, mint idegen. E szerint tehát mégis miénk volt a túlnyomó többség, 's ezzel beérhetjük. — Azon három bércoksis, kikről mult vasárnapi számunkban állítottuk, hogy egy hosszú népes utcában versenynt futtattak fogadásból, előtünk megjelenő, azon hírünket oda kívánják módosítani, mikép ők nem versenynt futtattak, hanem először használt új hintájukat meg akarák próbálni, hogy elég erősek-e, 's azért hajtottak vágatva végig az újvilágúczán, mert a melly kocsi annak kövezetét diadalmasan kiállja, azon többé semmiféle utbeli viszontagság ki nem foghat. Igazságos követeléseket ezennel minden megjegyzés nélkül teljesítjük. — A természetvizsgálók sopronyi ülésén hosszú értekezésben bizonyítá egy külföldi tudós, hogy a mértékek nem egyenlők; ezen tévedést megbocsáthatni idegennek, mert ő nem tudhatja, hogy Magyarországon minden mérték egyenlő, azaz kisebb, mint lennie kellene, még rendszeren az is, mellyel az érdemeket mérni és jutalmazni szokták. — Közudomásu, mikép nemzeti színházunk zenekarának személyzete nyugpénzintézetet alakított, 's most a nagy közönség csodálkozik: mért nem vettek részt ezen üdvös intézkedésben a színészek is? Erre igen könnyű válaszolni. Azért nem, mert a zenészek mindennap működnek, következképp érzik, hogy nyugalomra szükségük leendő, a színészek ellenben nem gondoskodnak nyugpénzintézetéről, mert oly ritkán működnek, hogy már mostani rendszer díjakat is jóformán nyugpénznek tekinthetik. — Egy iskolát most végzett ifju állandó kenyérkereseti pályára akarván lépni, előbb hosszadalmas faggató próbát kiállani kényszerült, mellynek egyik része illy furcsa számvetési föladat vala: ha egy embernek oly nagy orra volna, mint a város tornya, 's egész teste szabályos idomzatban állana ezen óriási orrhoz, hány rőf posztó kellene neki egy nadrágra? A zaklatott ifju ezt írta válaszul: "En tanulmányomat a pesti tudományos egyetemen végzém, nem pedig szabóműhelyben." A válasz jó volt, de az ifju visszatartatott. —

A MAGYAR NEVELÉSI TÁRSULAT a maga eszmecseréi ülését csak jövő sept. 14én fogja a t. t. piaristák szokott iskolájában tartani; 's ezt minden kedden delután 4 órakor ismételni; mellyre minden részvényes és úgybarát egész tisztelettel hivatalos. Pest, sept. 6an 1847. Kronperger, titkár.

AUSZTRIA.

Az Oest. Beobachter f. sept. 5ei számában az olasz ügyekről ezt olvassuk. Külföldön véletlen által a Kölnische Zeitung és a heidelbergi Deutsche Zeitungnak ugyanazon nap, aug. 26án azon ötleük volt, hogy Ausztria állását O aszországban vezércikkhezök tárgyává tegyék. Mindkettő e kérdést teszi: minő hangulatban legyen a lombard-velencei királyság? A Deutsche Zeitung erre következően

felel: "A lombard-velencei királyság lakosainak kétségkívül okuk van, legtöbb olasz státusok lakosaihoz aránylag magokat különösen szerencsétleneknek nem tartani. Még elfogulatlan olaszok bizonyosága szerint is többet tett az ausztriai kormány az anyagi jólét előmozdítására sőt más tekintetben is, mint bármelyik kormánya a felszigetnek. Vegyük csak a Mailandot és Velencét egybekötve első olasz nagy vasutat, mellynek felépítése már 1843ban biztosított a kormány által; Velence szabad kikötővé tételét és e város bizonyos emelkedését az utóbbi években, mennyire a világkereskedésben hovatovább nagyobb fontosságú Triest vetelkedése mellett lehetséges volt; az ausztriai kormány többszörös rendeleteit a gyárakban dolgozó gyermekek egészségére és nevelésére, valamint más visszaélések elhárítására, a nagy ipar mezején stb. Még az erkölcsi állapot is kedvezőbbnek mondható, mennyiből azt a büntető-statisztika adatai szerint megítélhetni, 's ámbár a papságnak az ausztriai Olaszországban is aránytalan befolyás van engedve a nevelésre, e tekintetben is véghetetlenül több történt az 1818 nov. 16ai regolamento óta, mint bármelyik olasz státusban. Ezenkívül Ausztria olaszországi alattvalói sokkal előbb a katonai szolgálat idejének általános megrövidítése előtt rövidebb katonaszkolási időhatárból részesültek. Végre tudva van, hogy legalább Lombardiában meglehetősen szabad közönségi rendszer létezik." — Ennyit mond a Deutsche Zeitung méltánylólag az eredményekről, mellyeket az ausztriai kormány olasz tartományaiiban elért. Még sem hunyhat szemet azon tény előtt, hogy a függetlenség és a megszabadulás oly buzgón terjesztett eszméje nem vonult el nyomdoktalanul a lombard-velencei lakosság mellett."

Ugyanezen lakoságról a Kölnische Zeitung azt mondja: "hogy a német elleni bizalmatlanságot és gyűlöletet őseitől öröklötte; 's ez indulatot Ausztria ellen táplálni el nem mulasztá. Tehát engesztelést üzeni, itt nehéz feladat volt." — Hogy Ausztriának nem sikerült, e feladatot megoldani, okát a Kölnische Zeitung "a századok óta hagyományává vált politikában keresi, melly által Olaszország felett uralkodni törekedett, 's Lombardiát és Velencét fellegrákká tette, honnan a felszigetet zabolázná. Nem is általa e népszellem minden nyugtalanító mozdulatát fegyveres erővel lesujtani. A legközelebbi jövendő meg fogja mutatni, így végzi a Kölnische Zeitung philippicáját, támadó vagy magát védő állást veendő Ausztria Olaszország felebrét szelleme irányában? — a legújabb ferrarai események csaknem az elsőre mutatnak."

Képesek vagyunk, a Kölnische Zeitungot tökélesen megnyugtató idő előtti aggodalmaiban. Egyébiránt könnyű lett volna neki, minket e munkától megkímélni, mert véleményünk szerint "minden honföld mellett, mellybe magát Ausztria burkolni szeretné, nehogy valamely német szem áthassa", nincs szükség argusi szemekre, hanem csak egy kis adag elfogulatlanságra és igazságszeretetre, miszerint a történet lapjaiból kiolvassuk, hogy vajjon mit akar és mit nem akar Ausztria?

Ausztria maga számára csak azt kívánja, mit minden családtagja teljes joggal igényel, t. i. a jogot, saját házának ura lenni. Ugyan e jogot más független kormányok irányában is elismeri; önállóságukat a szó legtágabb értelmében tiszteli, minden megszorítás nélkül, kivéve, melly a szerződésekben és a kölcsönösség elvéből következik. A kölni hírlap azt veti Ausztriának szemére, hogy Olaszországban a népszellem minden nyugtalanító mozdulatát lesujtotta. A részrehajlatlan történet igazi nevéből fogja megnevezni a tényeket. El fogja beszélni mikép Ausztria, különféle időszakokban segítségül hivatván a nyílt lázadás által veszélyeztetett vagy felforgatott jogszerű olasz kormányok által, e segítség jogának érzetében és saját érdekeinek megfontolása után nyújtotta; azért közönséget nem kívánt sem pedig egyebet nem aratott, mint azon pártok dühös gyűlöletét, mellyeket idején tett közbenjárása vétkes vállalataik gyümölcseivel megfosztott. Ausztria senkire nem szokta tolni sem tanácsát sem segédelmét; hallgatni tud, hol a jó szó jól nem fogadhatnék 's az eseményeket bevértü tudja, hol meg nem előzheti vagy nem vezérelheti azokat.

Midőn illy körülmények közt egy lázas izgatottság egész országokat áthatott, senki nem veheti rossz néven Ausztriától, ha szem elől nem téveszti, mi határain kívül történik — melly kötelességet semmiféle kormány a legcsendesebb időkhöz sem mulaszthat el — 's egyszersmind készüléket tesz saját határain, miszerint a legrosszabb esetben a kivülről beérő fejtelenségnek hathatós gátot vehessen. Ez eljárásban minden olly egyszerű és világos, olly egybehangzó az igazság, eszélyesség és önmegtartás szabályával, mikép nehéz volna megfogni, hogyan tehetik azt a legmürgesebb rágalmasz kiűzőtt céljává, ha nem mutaná a régi tapasztalás, hogy a politikai pártok saját mérőpálcájukat szokták ellenük cselekedeteire alkalmazni, 's mindenütt eselt, kihágást és titkos czélokat szaglálnak, minthogy saját öntudatuk mondja nekik, hogy polemájok fegyvertárában illy becselsten fegyverek nagyban találtnak. Ez volt oka annak is, hogy a ferrarai ausztriai őrség megszorítását politikai demonstrációnak, vagy épen fegyveres közbenjárás kezdetének magyarázták, holott az semmi egyéb, mint a lombard-velencei királyságban katonai hatóságok egyik rendszabálya, mellyhez nemcsak teljes joguk volt, hanem az egyszersmind a hangosabb 's hangosabb kiáltott: "Halált a németnek!" hallatára, és a feketlen sajtó napról napra megújuló igazsárai mellett, azon kötelesség által, hogy a várnak és őrségének biztonságáról gondoskodjanak, valamint az ebeli felelősség által parancsoltatott.

Még egy vádat kell megemlítenünk, mellyet a sajtó gyakran emel Ausztria ellen, 's melly a főnebb nevezett lapokban is ismét felmerül. Ausztria, ugy mondják, nem hajt tétért a század bálványá, az ugynevezett haladás előtt. A ki jól kü-

lönbötet, jól oktat, mond a régi közmondás, 's mi azt a jelen esetre alkalmazzuk. Mi nem tartunk haladásnak minden valahonnan kiindult mozgást. Megkísértjük, ezt egy hasonlat által felvilágosítani. Midőn valamely mozdony az előrevágó gépész értelme és akaratát által igazgattatva, a biztos vágásban csendesen halad a czél felé, e mozgást mi is kívánatos haladásnak tekintjük. Ellenben midőn a gőz bilincseit lerázott természeti ereje, a bölcs igazgatótól megfosztatva a vonatot a vágásból kiragadja és örvénybe taszítja, illyen, halállal végződő haladást legalább is örvendetesnek nem nevezünk.

Sehol sem hisznek kevesebbé valamely egyedül üdvözítő politikai tanban, mint Ausztriában, mellynek terjedelmes országában különféle műveltségű és intézetekkel bíró nemzetiségek egyesültek. Innen van, hogy a politikai kuruzslók, kik az emberiség minden bajai ellen állításuk szerint gyógyszernek bírnak, sehol sem adhatnak el kevesebbet gyanus árujokból mint minálunk. E tüneménynek természetes okai vannak. Mindennapi szemlése annak, mi körülöttünk történik, meggyőzőleg mutatja, hogy a népek csak úgy indulhatnak diszlesnek, ha a sajtóságos életfeltételekhez, mellyeket nekik a természet és a történet tett, hívek maradnak. Ezen kegyelet a dicső mult időkhez, e ragaszkodás a tapasztaláshoz Ausztriában sem zárja ki azt, hogy ha a ház a megszapordott és öregbedett háznépnek elég helyet nem nyújt, annak tágitásáról gondoskodjunk. Csak hogy illyen eseten az eszélyesség azon szabályával élünk, hogy az új falakat a régi épülethez illesztjük, de ennek alapját soha nem rendítjük meg.

Es midőn ezt minden elfogulatlan és méltányos gondolkodásunk el kell ismerni, honnan van az, kérdi a kölni hírlap, hogy már elmúlt azon idő, mellyben Ausztria elleneségeinek Olaszországban csak némely kalandorok és fiatal heveskedők valának nevezhetők?

E kérdésre is megkísértjük a feleletet. Az új Franciaország egy költői politikusa egyszer ez ország állapotát helyesen jellemző a következő szavakkal, mellyek az olasz felsziget egyik részére is illenek: "Franciaország unatkozik." Ezen unalom pedig semmi egyéb, mint benső nyugtalanság és meghasonlása azon kedélyeknek, mellyek az erkölcsi világ vezérlő elveit elejtették, 's mellyekben a régi vallás, erkölcs és jogérzet helyébe önző és nagyravágó kívánságok léptek. A szenvedélyes ingorultság e stadiumában az ember minden tekintélyt, melly szeszélyei előtt meg nem hajlik, felelőssé szokott tenni saját elégtelenségeért, holott az nem ered másból, mint az önszabadságával való visszaélésből. E nemo az unatkozásnak mindig legnagyobb oka volt a status-felforgatásoknak.

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA. A Times a ferrarai ügyben egyenesen a pápa részére áll; a Morning Chronicle, Palmerston lapja pedig hevesen kikel Ausztria ellen, 's egyszersmind Franciaországot közbenjárásra bujtogatja; czikke következképpen végződik: "Franciaország mindezt közönyösen nézi 's életelt sem ad magáról. Tizenhat év előtt Ausztria egyik menthetőbb cselekedeteit Franciaország dühösen Anconába rontott. Most Ausztriának ettől nem kell tartani. Ha Franciaország Anconába vagy Civitavechiába hadierőt küldene, ez Ausztriával egyetértésben történék." Az egész cikk mint látjuk Lajos Filip népszerűtlenségére czéloz. Ugyan-e lap a legújabb spanyol hírekben azt sajtolja ki, hogy a francia sziv- és lelkiismeretlen politika meg nem előgedvén az eddigi botrányokkal, most egy vele közel rokonságban álló királyné jó hírét nevért rontja, hogy koronáját ellophassa. A gyalázatos Egalité félig sem érdemelte meg egy a nyaktól, mint ez az ember. Illy bököket tesz az angol ministeri lap a francziák királyának.

FRANCZIAORSZÁG. A király és a királyi család aug. 29kén Euból Párisba 's illeőleg St. Cloudba visszajöttek.

A Gazette des Hopitaux egy hosszú cikket közöl Praslín herceg megmérgezéséről és testének boncolásáról. E cikkben tudományos vizsgálatokkal megmutatták, hogy a herceg csak egyszer vett be mérget, t. i. 18kán, midőn észrevette, hogy a gyilkossági gyanu ellene fordul. A májban nagy mennyiségű egérkő találtott, hora az tapasztalás szerint csak több nappal a mérge bevétele után szokott halni.

Praslín herceg gyermekei az iránt folytatódnak a királyhoz, hogy nevéket Choiseul-Sebastianira változtatni engedje. — Sebastiani tábornagy hír szerint hercegi rangra fog emeltetni.

A görög pénzügy új phasisba lépett. Eynard ur az 500 ezer frankot Angliának csak olly feltétel alatt akarja kifizetni, ha Görögország bizosítottáit arról, hogy a sept. 1jén lejárandó kamattartozásért nem fog ismét nyugtalanítani Anglia által. Eynard ez iránt kérdést intézett az angol kormányhoz, de azt a feleletet nyerte, hogy Nagybritannia kormánya nem szokott magánsemélyekkel levelezni.

Praslín herceg holttestét megvizsgálván az orvosok, következő sebeket vettek rajta észre: 1) jobbkarján egy hosszú mély karmolást; 2) jobbkeze hüvelyének belrészén egy harapást; 3) ugyanazon kéz kis uja végén egy más harapást; 4) balkezén egy mély karmolást; 5) ugyane kéz kis uján egy sebet, 's valamivel lejjebb egy mély karmolás helyét, melly száradt vérről volt befödve; 6) a középujon több karmolt sebet; 7) ballábjának előrészén egy tenyéri, erős ütés helyét; 8) bal lábikrájának felső részén egy kisebb sebet. Mindezen sebek egészen újak voltak, 's a meggyilkolt viaskodásának nyomai látszóttak lenni. A hercegné sebei és sérüléseiről a Parie következő tudósítást közöl: "Tette tőltől talpig, elől hátul aludt vérről volt elborítva, és következő sebekkel megrakva: fején 14el, mellyek közül 3 mély 's igen széles volt; koponyáján a sebek arra mutattak, hogy éles fegyverrel 's nagy dühvel vettek véghez. E sebeket, ugy látszik, még álmában kapta. Orrán, bal szemén, ajakán 's ál-

lán a gyilkos körmeinek nyomai voltak. Nyakán 4 nagy, hegyes és éles gyilkosok ejtett seb; az ütőerők, 's nyakának belső erei még sem voltak megsértyve. Kezeit, derekát 's mellét 10 kisebbnagyobb seb találta. Balkezének hüvelyke hajlásán csaknem egészen el volt vágya. Ezen, több mint harmincz súlyos seben kívül a test telve volt zúzások és daganatokkal. A halált a nagy vérvesztés okozta. A szerencsétlen az első csapások után, melyeket alkalmasint még ágyában kapott, 's melyeknél a gyilkos erősen befogta száját, még sokáig kiélhadt.

SPANYOLORSZÁG. Madridi aug. 24ei hírek még mit sem tudnak Narvaez megérkezéséről, azonban a Clamor Publico új ministeri névjegyzékét közli, melyben a tábornagy miniszterelnökül áll. Némelyek szerint a királyné maga hívata Narvaez Pacheco javaslatára, Salamanca tudta nélkül és Serrano beleegyezésével; ellenben a pénzügyminister barátját, Ros de Olano tábornokot, küldé Narvaeznek elibe, hogy őt a maga részére megnyerje.

SCHWEICZ. Az országgyűlés aug. 27ei határozata által mind azon országos katonatisztek, kik a külföldöveket kezdett cantonok szolgálatában vannak, az országos tiszti kartól kitérőtlenek. A határozatot a külföldövektől eltörlésére szavazott 127, rend pártolta. Baselváros követe ismét egyedül maradt egy engesztelő indítványával. Egy berni levelező a pártok jelen állásáról aug. 28án ezt írta. Az országgyűlés eddig szokatlan határozottsággal halad előre kezdett pályáján. A külön rendek szintolly határozottan állják helyüket. Egy vagy két hét múlva az országgyűlés el fog határozni, 's sept. végével til ismét össze. A két heti szünet alatt a liberális és radical cantonokban a népet arra fogják izgatni, hogy kormányait a végrehajtási határozatra felhatalmazza. E fontos munkában hogyan állandnak a dolgok? Keleti Schweiczből a hírek néhány nap óta nem eléggé harciasak. St. Galen nagytanácsa igen csekély radicalis többsége mellett nemcsak erélyes végrehajtást nem, hanem talán

végre nem hajtást határozhat. Thurgauban háborút kívánának, de fogja-e a nép határozni, arról fejtemmel nem kezdekem. Züri chról nehéz bizonyost mondani. Itt a hangulat a külföldi vidékek szerint különböző. Basel vidék legradicalisabb lapja minap számos polgárjait gyáva vén banyáknak nevezte. Mindezen vidékeken tehát a végrehajtásra való hajlandóság nem bizonyos. Nevezetes a pártok állása Bernben, melytől az elhatározás leginkább látszik függni. A radicalok tulnyomóságukban bizonyosak 's mégis új proselitákat toboroznak. Vezetőik táborra ultrák és mérsékeltre oszlik. Amazok feltűnő demonstrációk által iparkodnak magokba és híveikbe bátorságot önteni. Eddig azonban az eredmény mindig a növekedés szétágazása volt. Mindamellét a hajlam a végrehajtásra Bernben nagyobb, mint akármelyik más cantonban.

TÖRÖKORSZÁG. Konstantinápoly, aug. 25. A porta f. hó 21én izenetet küldött az öt nagy hatalmasság képviselőhöz, melyben jelenti, hogy követjének, Musurus urnak megsértéséért a görög kormány részéről a kívánt elégtétel mindaddig nem szolgáltatva, azon rendszabályokhoz fog nyulni, melyeket méltósága és érdekeinek fentartására szükségeseznek tart 's eddig az ausztriai udvar közbenjárása iránti tekintetből halogatótt. A Journal de Constantinople erről részletes cikket közöl, mely azonban oda igazítandó, hogy az executur visszavétele valamennyi görög consulkótól, és a török consulek visszahívására Görögországból már meg van parancsolva; ellenben a második törörendszabály, a görög hajók parti hajózájának eltiltása, egy hónap múlva fog bekövetkezni. — Trapezunti hírek szerint Teheranban f. augusztus elején nagy katonai lázadás ütött ki, a katonák hátralevő zsoldjokat követelték.

DÉLAMERIKA. Walewski gróf franciaországi ügyviselő Montevideóban, azt jelenti kormányának, hogy a Plata folyom mellett a békeség helyreállítása lehetetlen; Rosas, a buenos ayresi diktator, napról napra elfogadhatlanabb feltételeket

tesz. Az angol ügyviselőség is hasonló jelentéseket tett kormányánál.

ESZAKAMERIKA. Hibernia gőzös Liverpoolban aug. 28án megőrvén, Bostonból aug. 16aig, Halifaxból aug. 18aig terjedő híreket hozott. Általános volt azon hír, hogy Scott tábornok jul. 17én nagy ellenszegülés nélkül Mexico várost elfoglalta és csak egy kis ütközetet kellett Penon mellett a fővárostól 8 mföldnyire kiállania.

KELETINDIA. Egy calcuttai, jun. 25ei levél szerint az angolok Lahoreban legújában szörnyű kudarcot vallottak volna, az oda ment calcuttai kormányzó 250 tiszttel egyült legyilkoltatván. A dolog mese lesz, mert a legújabb calcuttai tudósítások jul. 3aig terjednek 's egy szóval sem érintik.

KIMUTATÁSA a magyar középponti vasutoni személyjárások és bevételének. (Utószása Pestről Vácra.)

Table with columns: Személyek (szám, for. jr., pengőben), uti pogyászok (sürgős jóságok, font, for. jr., pengőben), különféle bevételek (pöbön for. jr., pöbön pengőben), összes bevétel (pöbön pengőben). Rows include dates from Jul. 16 to Aug. 31, 1847, and a total for Pozsony, September 1st 1847.

Öszveg [356753] [113088] — [6801010] [9158] [18] [1257] [44] [123504] 2 Pozsony, september 1jén 1847. A magyar középponti vasút igazgatóságától.

Gr. Hosszevity Eml. vezérlete mellett szoroskai Szénvay József. (Szoroskai útsz. az áll. utca Hóváth-ház 540d. sz. a. 1. em.)

Hivatalos tudósítások.

(942) Árvörös. (3, 4) (925) Birói árvörös. (2, 3) Tek. Pest vármegyében kebeleztet Abony m. városban t. Szily János születtet Csernyus Katalin asszonytól a közalapítványok részére fedezeteképen állított — egy a város közepén legsebbe helyen levő, mintegy 3052 öölly tőrségű belső telek, azon fekvő kényelmes residentialis lakház, egyelő hozzát tartozó mellékek épületekkel, szükség esetében Csernyus nővérektől, szinte a közalapítványok részére fedezeteké' átvett több jobbágyi és szellér-telek, dézmas szőlők, korsmáltatási 's mészárszéki jog, az ezekhez tartozó épületek — és földtelkek együtt — mennyiben az általadokot illetik — és egy keitős száraz-malom is f. september hó 12dik napján délutáni 3 órakor a helyszínen tartandó közárverésen, azonnali készpénz fizetés mellett, el fognak adni. — Kelt Pesten 1847dik september hó 4dik napján. Pajor Titus szolgabíró.

(953) Váltótörvényszéki idézés. (1, 3) 1844. sz. Kállay Jozsefa néhai gróf Pongrácz István özvegyének jelenlegi holtartózkodása nem tudatván, neki mint Pesten lakó Stocz József által eltelve indított 600 e. ftos váltó pörbéli panaszoltának, a Vtk. II. r. 214. §-a rendelkezénel fogva az aradi kir. váltótörvényszék előtti megjelenésre folyó 1847. évi november 2dik napja délelőtti 10 órája akép fűzetik ki határnapja; hogy ha a nevezett alperesnél jelen idézés követeztében a kitűzött határnapra személyesen, vagy ügyviselője által meg nem jelenne, őt a fontkített határnapon okvetlenül oszközleendő tárgyaláskor Palaky István aradi váltóügyvéd mint törvényszékileg kinevezett gondnok, fogja képviselni. Aradi váltótörvényszék augusztus 30kán 1847.

(927) Hirdetés. (2, 3) A nagyméltóságú magyar kir. udvari kincstárnak folyó évi augusztus 11-kén 31,783dik szám alatt kelt kegyes rendelése követeztében közhírré tétetik, hogy a poroszlói kir. só-szállító kincstári épületek előtti kis-tisza folyam partját helyreállításának tekintetéből f. évi september 16kán délelőtt 's poroszlói só-hivatali irodában árlajelt fog tartatni; ennél fogva a felvállalni akarók a kitűzött időre 170 ft pengő bánatpénzbeli megjelenésre illendően meghívattak; — hol addig is a szükséges föld-, sövény-, vessző-, fa-anyagokrol, — nemkülönben a meghívattatott ács- és kovácsi munkálatokrol, valamint a tervről naponta kellő felvilágosítást vehetnek. A poroszlói kir. só-szállító-hivatal által, augusztus 28kán 1847.

(907) Haszonbérlet. (3, 3) Az alpári 's tiszai közös tiszai-rev közbirtokosai részéről közhírré tétetik: hogy az említett rev, melytől iránt a szerződés a f. év végével megszűnend, a közelítő 1848dik évi janariust 1-ső napjától számítandó, három egymásután, követező esztendőre a folyó évi september 13dikán délelőtti 10 órakor Alpár helységében az ottani számtartó lakháznál, felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett ujalog tartandó közárverés után ujonan bérbé adandó lesz, a' mellyre ezenel minden bérletl kivánók a szokott száztól számtantól az kamatos bánatpénzkekkel 's biztosítékul lekövetendő értékeikről szóló hiteles bizonyítványokkal ellátva azon megjegyzéssel hivatnak meg: hogy a bérlettelek Alpáron az ottani számtartóárverés előtti is bármikor megtekinthetők és hogy a megígért árak és bánatpénzek is kész ezüst pénzben lesznek leteendők. Kelt Vácra a megüresült váci püspökség uradalma fűzetil hivatala irodájából aug. 10. 1847.

(622) Jónás Ignác elleni csödper. (1, 3) 34843. Pest város tanácsának jelentése szerint Jónás Ignác hitelezői csödületének felvételére f. évi junius 28kára kitűzött határnap f. évi october 1-jéro áttételtvén; ugyanez az innét f. évi majus 18kán 2030dik szám alatt kelt körlevél folytában kihirdetettik Kelt Kisasszony hó 17kén 1847.

(623) Freund Rudolf elleni csödper. (1, 3) 34844. Pozsony vármegye törvényszékének felírása szerint Freund Rudolf Pozsony-Várallyai Izraelita kereskedő hitelezői csödületének határnapja f. évi september 14-dikére tüzetvén ki 's tömeggondnokká Nagy Leander, perügelővé pedig Vermes Móricz nevezetvén, ugyanez kihirdetettik. Kelt Kisasszony hó 17dikén 1847.

(626) Mäder Pal elleni csödper. (1, 3) 35130. Pest város tanácsa felírása szerint Mäder Pal hitelezői csödületének határnapja folyó évi september 13kára tüzetvén ki 's tömeggondnokká Szendely József, perügelővé pedig Kovács László hitelesüggyvéd nevezetvén; ugyanez kihirdetettik. Kelt Kisasszony hó 17kén 1847.

A tiszavölgyi társulat közeponti választmánya határozata követeztében ezenel közhírré tétetik, hogy miután a Tisza 's azzal kapcsolatban levő folyók szabályozására legkegyelmesebben kinevezett nádori bíróság folyó évi julius hó 10kén sz. k. Debreczen városában kihirdetett ílelet 11dik pontja által a társulati beajstromozási ívek f. évi october hó 15-ig nyitva tartatni határozottak 's ennél fogva a társulatnak azon tagjai, kik netalán october hó 1-ső napja — mint a' beajstromozókra megállapított első törlesztési határidő — után lajstromozni be magokat, már ezen első törlesztési határidőn részleteiket be nem fizethetnek; ugyan ezekre nézve első törlesztési határidőül folyó évi october hó 31dik napja oly formán tüzetik ki határozatlag; miszerint nekik a' társulat lajstromozási előnye csak a' fentebbi feltétel elfogadása és teljesítése mellett nyitathatnak meg.

A társulati lajstrom-ívek, Ugcsoai osztályban t. Egy János Szathmárban Bojthor Endre Beregh, Ung és Szabolcs felső vidékén Eötvös Tamás, Erős Lajos, Kandó Kálmán és Lónyay Menyhért Zemplén vidékén hg. Breuzenheim Ferdinánd, Kazinczy András, Lónyay Gábor, Nyeviczkey József és Szabó Károly Alsó-Szabolcs, Borsod és Zemplén Tokaj alatti részben gr. Andrássy Gyula, Fogthúy János, Gencsy József, Illésy János, Patay József és Szikszay György Hevesi osztályban oct. hó 1-ig Lipsey Péter hevesi társulati ügyvéd oct. 1-jén túl Borbély Sámuel Csongrádi osztályban ngos Bene József, Návoxy Tamás, gr. Szapáry József és b. Venkheim Béla t. cz. uraknál tételtvén le, ugyan ez iránt az illető beajstromozni kívánó érdekeltek hivatalosan értesítetnek. Kelt Pesten a' tiszavölgyi társulat közeponti választmányának 1847-ik évi augusztus hó 25-dikén tartott üléséből.

(794) Tanszéki csödület. (3, 3) A' fimmel királyi közepantodában Cimotoi Lajos József előléptetésére általa üresedésbe jött költészet-tanszék betöltése végett szokott csöd, e' folyó évi september 30dik napjára tüzetvén ki, mely határidő ezenel közhírré tétetik. Kelt Budán julius 31kén 1847.

(583) Alexandrovics Dömötör elleni csödper. (1, 3) 30632. A' magyar királyi udvari kincstárnak izenete szerint a' bányási kerületi bányá-törvényszék által Alexandrovics Dömötör csiklóbányai lakos hitelezői csödületének felvételére f. évi martius 29. 30. és 31dik napjára kitűzött határnap f. évi september 10. 11. és 12dikére áttételtvén. Mi is az innét f. évi januar 12dikén 1523dik szám alatt kelt körlevél folytában kihirdetettik. Kelt Sz. Jakab hó 13dikán 1847.

(602) Porkoláb Dániel elleni csödper. (1, 3) 31845. Buda város tanácsának felírása szorint Porkoláb Dániel hitelezői csödületének határnapja f. évi september 27kére tüzetvén ki, 's tömeggondnokká Bajcsy Károly városi tanácsnok, perügelővé pedig Jory Ferencz hitelesüggyvéd nevezetvén; ugyanez kihirdetettik. Kelt Sz. Jakab hó 27kén 1847.

(606) Rukavina-Budincs Antal és fia Péter elleni csödper. (2, 3) 32557. Szabadka város tanácsa felírása szerint néhai Rukavina-Budincs Antal és fia Péter hitelezői csödületének határnapja f. évi september 15. 16. 17kére tüzetvén ki 's tömeggondnokká Varga Lukács hitelesüggyvéd, perügelővé pedig Lenard Máté tiszti főügyész nevezetvén; ugyanez szokott mód szorint kihirdetettik. Kelt Kisasszony hó 31dikán 1847.

(577) Nagy György és neje elleni csödper. (3, 3) 28500. Szathmármémeti város tanácsa jelentése szerint Nagy György és neje Kocsis Mária hitelezői csödületének határnapja f. évi september 13dikára tüzetvén ki 's tömeggondnokká Zsigá György tanácsnok, perügelővé pedig Vajai Gábor tiszti alügyész nevezetvén; ugyanez kihirdetettik. Kelt Sz. Jakab hó 6. 1847.

(932) Hegyaljai szőlőkert és házárverés. (2, 2) Vagyonbuktott Steinhübel Sámuelnek Mádon fekvő 3 darab öszvesen 250 kapás, a' Kővágó-, Király- és Holdvölgyi-hegyekben fekvő első rangu szőlőkert, igen tágas borházal, pincekkel, szimnel, istállókkal, ellátott lakháza, kertestől, közárverés után f. évi september 15kén helyben Mádon a' mondott lakháznál fognak eladani. Részletes felvilágosítással szolgálnak Mádon Smitz Sándor ügyvéd és Eperjesen Sárossy György tömeggondnok.

(897) Részvény-aláírási hirdetmény. (4, 6) Minthogy az első magyar duna-gőzhajózási-társaság alapító közgyűlése nem sokára egybehatlik ennél fogva az ideiglenes választmány részéről közhírré tétetik, miszerint, kívánatra és mindazon urak kényelmére, kik ezen hazai- 's korszerű vállalatban részt venni kívánnak, határozottak: hogy követező uraknál: Nádasdy István váci-utczában, Macsó Mannó váci-utczában, Dumcsa Döme Leopold-utczában, Gyarmathy György kecskeméti kapuban, aláírási ívek tétessenek le, hogy e' szerint az aláírási ívek nagyobb kiterjedésben oszthatassanak ki 's ez által a' t. cz. közönség irányában az aláíratás könnyíthetessék. — Pest augusztusban 1847. Az ideiglenes választmány.

Koszt és szállás ajánlatik 8-12 éves egy legfőlebb két tífestvérnek oly helyen, hol lelki testi hü gondviselésen fölül tanítói fölügyelet is lehet; hol a' szülék' kívánata szerint magyar vagy német lesz a' házi nyelv; hol francziául is kezdhet a' fiu. — Tudósítást vehetnek: ..K. N. uriak. Pesten. utjaval-utca 630. sz. 1-ső em. — czümü bérmentes levélre. (951) (1, 3) (946) Götze Ede (2, 3) szabolegény, kinek jelenlegi tartózkodási helye nem tudatik, ezenel felszólítatik, hogy jelen hirdetmény keltétől 6 hetek múlva bizonyos örököségi ügy miatt magát alulírtnál jelentse. — Szeged aug. 29-én 1847. Götze János kádámester.

(943) O v á s. (2, 2) Miután a' pestbelváros szarka-utczal 224. sz. alatt Rekvényi Ferencz-féle házat Rekvényi Lajos és Gábor urakölt megvettem, mindenkit intek, hogy czimzett eladó urakkal azon házat illetőleg bármil kölcson, vagy adásvévisi viszonyba bocsájtkozni óvakodjék. Kelt Pesten september 3kán 1847. Hajós Károly.

(890) Birka-eladás. (2, 3) Heves megyel Helebrandt családott illető sülyl pusztán, Tisza mellett, 400 anyából, 20 darab kosból, 200 fiatal ürüből és 200 bárányból álló tökéletesen üszta, egészséges, magos javított gyaupju tőkés birka eladók, helyben a' teletetésre alkalmas ápolat lévén, teletelhetnek, részükre takarmány is adható a' felettel után Szent György napig hasznos, igen tágas legelővel. Árukat megtehethatni a' tulajdonosnál Jász-Kis-Eren Kúry Józsefnél.

(867) Árverés. (2, 3) Fáy Fülöp és Ábrahám bukottak csödötmegehez tartozó 's Békes-Csabán fekvő alkalmas ház és egy nagyszerű olajútó malom f. évi september 26kán délelőtt a' helyszínen — szükség esetén becésáron alol is — kész fizetés mellett közárverés után el fog adatni; mire a' venni szándékozók ezenel illőleg meghívattak. Koricsánszky Lajos tömeggondnok által.